

Garé, 1895. szeptember 18. – Budapest, 1969. november 6.

Kisparaszti családban született. Négy polgárit, mezőgazdasági szakiskolát és méhészeti tanfolyamot végzett. Egy évig harcolt az első világháborúban. Leszerelése után 1945-ig földjén gazdálkodott. Nagyatádi Szabó István pártjában kezdte politikai pályáját. 1922-től az Egységes Párt tagja, majd a kormánypárt Baranya vármegyei szervezetének egyik szervezője és pártellenőre. 1929-től Baranya vármegye törvényhatósági bizottságának tagja. 1930 szeptemberében kilépett s az ellenzéki birtokos paraszti mozgalomhoz csatlakozott. 1930. októberben jelen volt a Független Kisgazdapárt békési zászlóbontó nagygyűlésén. Beválasztották az országos nagyválasztmányba, az 1930-as évek elején vármegyei pártelnök. Az 1939. évi országgyűlési választásokon képviselő-jelölt volt, de alulmaradt. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési, majd az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a FKGP Baranya megyei illetve Baranya és Tolna megyei választókerületében nemzetgyűlési, majd országgyűlési képviselő lett. 1947. szeptember 12. és 1948. április 17. között az FKGP Politikai Bizottságának tagja volt. A pártvezetőséggel szembefordulva 1948 decemberében lemondott képviselői mandátumáról, amelyet 1949. január 18-án jelentettek be a törvényhozásban; rövidesen kizárták a kisgazdapártból is. Egy évig munkanélküli, majd 1950-től elbocsátásig vagyonellenőr a Nagyvásártelepen, odahaza földjét és házát államosították. 1951-ben villanyszerelő segédmunkás lett, 1953-ban szakmunkásvizsgát tett. 1954-től a Fővárosi Tanács XIII. kerületi tatarozóvállalatánál dolgozott, 1959 és 1966 között a Fővárosi Autóbuszüzem baleset-elhárító ellenőre volt.